

БОЯРЧУК Петро Оксентійович (07. 05. 1947, с. Одераци Олицького, нині Луцького р-ну Волинської обл. — 27. 12. 2013, м. Горохів, нині Луцького р-ну) — прозаїк. Член НСПУ (2000). Лауреат конкурсу Фонду Воляників—Швабінських (США, 2004), премії імені А. Кримського (2005). Закінчив Київський університет імені Т. Шевченка (1972). Працював у редакціях ківерцівської (1967—74) та маневицької (1974—79) районних газет, від 1979 — власкор волинської обласної газети

«Радянська Волинь» (згодом «Волинь-нова»). Оповідання Б. друкували в альманасі «Світязь». Літературні та публіцистичні твори автора відзначаються високим художнім рівнем, образністю і простотою мови, спрямовані на розкриття невідомих та маловідомих сторінок історії України 20 ст. (зокрема, національно-визвольних змагань 1940—50-х рр., героїзму й жертвності УПА), виховують український патріотизм, надихають вірою в перемогу правди і справедливості, у невмирущість подвигу в ім'я незалежної української держави.

Основні твори

Стохід. Повернення: Повісті. К., 1986; Крик голодного звіра. З журавлем у небі: Повісті. Лц., 1998; Дорогами болю: Худож.-докум. розповідь. Лц., 2003; Бій під стінами храму: Худож.-докум. повість-хроніка. Лц., 2005; Про що мовчить стара Олика: Повість-хроніка. Лц., 2009.

Рекомендована література

1. Жулинський М. Дякую Вам за подвижницьку працю // Волинь. 2003, 4 листоп.; Литвин М. Дзвін пам'яті // Літературна Україна. 2006, 16 листоп.; Лис В. Нобелівка і яблука: Пам'яті Петра Боярчука // Волинь-нова. 2017, 6 трав.

С. П. Супоровська

Бібліографічний опис:

Боярчук Петро Оксентійович / С. П. Супоровська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-892736>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).